

TELEWIZJA – JAK Z NIEJ MĄDRZE KORZYSTAĆ?

KARINA MUCHA

IWONA PIETRUCHA

ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Telewizja – jak z niej mądrze korzystać?

Cele:

kształtowanie zdrowych nawyków, rozmowa o różnych programach telewizyjnych przeznaczonych dla dzieci, ranking programów, dokonanie przez dzieci opisu tego, co lubią, czego nie lubią, przeprowadzenie badania, ile czasu poświęcają na korzystanie z telewizji i komputera, przygotowanie plakatu, pracy plastycznej związanej z wymyślaniem ciekawych programów, zabawa w telewizję, rozwijanie umiejętności współpracy dzieci ze sobą, prezentowanie pomysłów dzieci.

Metody/techniki/formy pracy:

gry oraz zabawy integracyjne, społeczne i edukacyjne, doświadczanie świata poprzez eksperymentowanie i samodzielną aktywność dziecka, zabawy badawcze, pogadanka, rozmowa kierowana, symulacje, inscenizacja, metoda zadawania pytań, słuchanie opowiadania i czytania nauczyciela, aktywizowanie poprzez literaturę, sztuki plastyczne oraz muzykę, praca w grupach, praca indywidualna, praca w parach, pogadanki, zabawy, w tym zabawy naśladowcze i tematyczne.

Środki dydaktyczne: naturalne (otoczenie przyrodnicze, kulturowe, społeczne), wzrokowo-słuchowe (rysunki, fotografie, ilustracje w książkach, nagrania dźwięków, piosenek, materiały multimedialne), manipulacyjne (kartki, kredki, klocki, zabawki, konstrukcje z różnych materiałów, kąski zainteresowań wraz z wyposażeniem).

Opis przebiegu zajęć:

1. Zabawa w telewizję – przedszkolny teleturniej *Jaka to melodia?* z piosenkami dziecięcymi. Uczestnikami konkursu jest troje dzieci, które siedzą na przygotowanych krzesłkach, reszta dzieci to widownia, z boku widowni miejsce na występy. Prowadzącym jest nauczyciel, który też puszcza melodie (z płyty lub z MP3). Nauczyciel przygotowuje wcześniej około 10–15 piosenek, znanych dzieciom, gdyż uczyły się ich w ciągu pobytu w przedszkolu. Może również wykorzystać popularne melodie dla dzieci obecne w multimedialnych (np. z bajek, słynne piosenki dziecięce). Każde dziecko po kolei słucha melodii i musi dalej śpiewać piosenkę lub powiedzieć, jaki ma tytuł i kiedy była śpiewana w przedszkolu. Dzieci z widowni, które znają tę piosenkę, mogą wyjść na scenę i przygotować występ. Wygrywa dziecko, któremu udało się odgadnąć najwięcej piosenek.
2. Rozmowa z dziećmi na temat programów, które oglądają w telewizji. Co o nich sądzą, co im się podoba, a co nie? Jakich programów mogłoby być więcej? Czego mogłoby być mniej?
3. Tworzenie rankingu ulubionych programów telewizyjnych – dzieci głosują, głosy są zapisywane na tablicy lub na przygotowanej naklejonej na ścianie kartce. Można też przeprowadzić głosowanie w inny sposób – każdy ma głos na tak i na nie.

Najpierw wymieniamy wszystkie programy, a potem dziecko uczy się przyznawać głos wybranemu programowi.

4. Przygotowanie reklamy do telewizji – dzieci w mniejszych grupach przygotowują reklamy promujące zdrowe sposoby spędzania wolnego czasu. Widownia decyduje, która reklama ich najbardziej przekonała.

Komentarz metodyczny

W czasie zajęć oraz na ich końcu nauczyciel powinien zastosować samoocenę, prosząc dzieci, by określiły, jak się czują, czy coś było dla nich łatwe/trudne. Możemy dodatkowo w tym projekcie porozmawiać o reklamie – czy reklama mówi prawdę? Do czego nas zachęca? Jak można się bronić przed reklamami?